

Rådet for Bedre Madkvalitet og skaber derved en årlig besparelse på 3,2 mio. kr. Den forhenværende fødevarerminister, fru Ritt Bjerregaard, er, ikke unaturligt, uenig heri og ønsker med dagens beslutningsforslag at opretholde Rådet for Bedre Madkvalitet.

Rådets opgave har, ud over at skulle fremme kvalitetene i den danske madkultur og styrke lysten til at indkøbe og nyde råvarer af høj kvalitet, også været at medvirke til udvikling af en ny statslig frivillig mærkningsordning. Rådet har for fødevarer eller grupper heraf skullet udvælge og fastsætte overordnede *objektive* kvalitetskriterier, altså også objektive smagskriterier, som lå ud over gældende lovgivningsmæssige standarder. Her er der i sandhed tale om statsligt udpegede og finansierede smagsdommere, som var sat til at fortælle industrien og forbrugerne, hvad kvalitet er.

I Venstre er vi af den mening, at den bedste smagsdommer, for så vidt angår spisekvalitet, er forbrugeren selv. Venstre har fuld tillid til, at den danske forbruger ikke behøver nogen offentlig mundskænk eller madværg til at afgøre, hvilke fødevarer der smager godt eller ej. Enhver dansker har rig mulighed for at orientere sig om fødevarer via indkøb, diverse magasiner, avisspalter, søgning på internet eller via aftenskoleundervisning. Det er ikke en statslig kerneopgave.

At prioritere de offentlige midler til kerneopgaven kræver, at man følger et godt ernæringsråd: Skær det overflødige fedt bort.

Det har regeringen gjort ved den 15. januar at nedlægge Rådet for Bedre Madkvalitet. Venstre støtter denne prioritering til fordel for, at de danske familier oplever et skattestop, altså at de kan fastholde en større del af deres egen indtægt, end den tidligere regering havde lagt op til.

Eller man kan udtrykke det på den måde, at i Venstre er vi ikke så optaget af at give danskerne råd for bedre madkvalitet som vi er af at give danskerne råd til bedre madkvalitet. I øvrigt er danskernes mulighed for at have råd til bedre kvalitet ikke uberørt af netop fødevarerindustriens imponerende eksportindtægter og deraf afledte velstandsniveau i landet.

For så vidt angår smagskvalitet, vækker det tit forundring, at vi her i landet til stadighed har en gruppe mennesker, som gør sig store bekymringer om danske fødevarers smagskvalitet, alt imens udlandet efterspørger for 100 mia. kr. eller mere fødevarer om året, og enhver med indsigt i dansk fødevarereksport ved, at dét bestemt

ikke er på grund af prisen på de danske fødevarer.

Måske vi en gang imellem her fra landets fornemste talerstol burde rose den danske fødevarerindustri for dens flotte indsats gennem det seneste århundrede.

Som følge af de skitserede holdninger og den gennemgåede argumentation agter Venstre at stemme imod B 51.

Formanden:

Fru Ritt Bjerregaard som ordfører.

Kl. 15.45

Ritt Bjerregaard (S):

Vi tager hul på tre forslag, som alle tre handler om fødevarer. Når jeg godt vil understrege det, er det, fordi jeg også betragter disse tre forslag som udtryk for en udvikling, der har fundet sted i det gamle Landbrugs- og Fiskeriministerium, sådan at det ikke mere er et ministerium, der alene handler om primærproduktionen eller erhvervet, sådan som man kunne få indtryk af det, da man hørte både ministeren og ordføreren for Venstre, men at det i højere grad er et ministerium, der tager sig af fødevarerne.

Derfor har det været en trist meddelelse, at det netop var på dette område, ministeren synes, at der skulle spares og nedlægges.

Karakteristisk for forslaget her og i øvrigt de andre forslag er, at det tager et meget bredere hensyn til borgerne som helhed, til ernæringen, til kvaliteten, til samværet, men for den sags skyld også til de muligheder, der er for Danmark på eksportmarkedet. Derfor drejer forslagene sig om kvaliteten, det drejer sig om de kommende generationer, og det drejer sig om måltidet.

Jeg var meget glad for det brede flertal, der stod bag forslaget, da det blev vedtaget i april sidste år. Det var et forslag, som også Venstre støttede og stod bagved, og jeg kan godt forstå, at Venstre her i dag har skiftet hr. Jens Kirk ud med hr. Henrik Vestergaard, for det var faktisk ikke til at høre, at der overhovedet her var tale om det samme parti eller den samme opfattelse.

Det er klart, at det, vi var enige om, var, at det var nødvendigt at gøre en indsats i forhold til kvaliteten, og derfor har jeg været ked af den ideologiske begrundelse, der ligger bag ved besparelsen på dette område som på de andre områder.

Det, der jo netop har været tale om, har været i høj grad at prøve at gøre noget i samarbejde